Samfundsmøte

07. november 2026 kl. 18:00
Storsalen

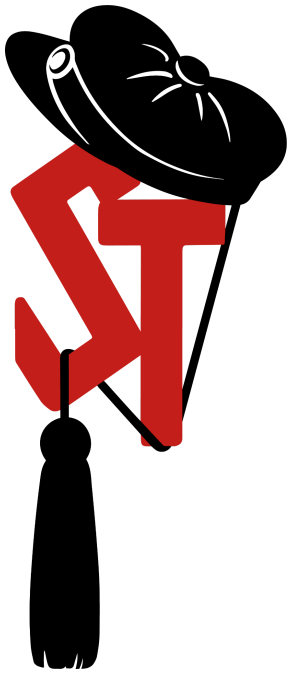

(rek)Tor Grande om Campussamling ved NTU

Dagsorden:

1. Møtet er satt

Møtet er satt 18:01

2. Godkjenning av dagsorden

Dagsorden godkjennes med akkalmasjon

3. Styret informerer

Daniela: Ærede storsal! Mitt navn er Daniella, og jeg er medlem. Og dette er min første gang på talerstolen!

Forrige lørdag hadde vi festmøtet Studentopprør i samarbeid med ISFiT, med studentbesøk fra Serbia og Nicaragua. Dette var utrolig lærerikt og spennende, og for dere som ikke var der, kan vi sterkt anbefale å lese Under Duskens dekning av møtet for å få litt innsikt i våre medstudenters hverdag.

Videre startet denne uka med et pang! Mandag morgen, 2. november, arrangerte vi styrefrokost med direktesending fra Radio Revolt, gratis frokost og mulighet for å løpe med NTNUI sin løpegruppe. Dette ga en rolig og hyggelig start på november måned.

Mandag ettermiddag fikk vi også storbesøk av både statsministeren og digitaliseringsministeren, med spørsmål fra salen og panelsamtaler. For

dere som ikke fikk sett ministerbesøket, kan vi igjen anbefale å lese Under Duskens dekning.

På onsdag var det duket for debatten «Syk lønn eller sykelønn?», hvor man så på sammenhengen mellom sykefraværet og sykelønnsordningen.

Denne uka blir det onsdagsdebatten «Hele Norge til Oslo?». Her stiller vi spørsmål ved hvordan framtidens Norge vil se ut. Vil nordmenn fremdeles bo mellom bakkar og berg, eller er framtiden en stadig tettere kø inn mot hovedstaden? Med oss for å diskutere dette har vi Trygve Slagsvold Vedum, partileder og stortingsrepresentant for Senterpartiet, Mari Holm Lønseth, stortingsrepresentant for Høyre, Alfred Bjørlo, tidligere stortingsrepresentant for Venstre, og Margit Bye, vararepresentant til Stortinget for MDG i Oslo valgdistrikt.

På lørdag er det duket for semesterets siste samfundsmøte, nemlig «Tidligere radikaliserte om kjønn, makt og ideologier». Hit kommer to mennesker med bakgrunn fra hver sin ytterkant av radikale miljøer, til en ærlig samtale om kjønn, makt og ideologi. Begge har brutt ut. Nå deler de erfaringer med hvorfor likestilling og kvinners rettigheter kan oppleves som en trussel, og hva som skjer når grunnleggende verdensbilder utfordres innenfra.

Samtalen gir et sjeldent innblikk i hvordan radikalisering skjer, og hva som skal til for å bryte med den. Hit kommer Oda Okkenhaug, søster til Emil Okkenhaug, som ble drept på Utøya. Hun jobber i dag ved Falstadsenteret og har mye kompetanse om kjønn, feminisme og makt. Vi får også besøk av Evan McLaren, tidligere aktivist i et amerikansk høyreekstremt miljø, som marsjerte under den voldelige Charlottesville-marsjen i 2017. Han bor i dag i Norge, har brutt med ekstremismen og er medlem av MDG. I tillegg kommer Sohail Ahmed, en tidligere islamist som vurderte å utføre et terrorangrep i hjembyen London. Nå kjemper han mot ekstremisme og for skeives rettigheter.

I motsetning til andre samfundsmøter vil samtalen ledes av Gro Lindstad, generalsekretær i Den nasjonale støttegruppen etter 22. juli. Men som vanlig vil det bli mulighet for spørsmål fra salen.

Det var alt styret hadde denne gangen. Ha fortsatt en fin kveld!

4. Åpen talerstol

Rawan: Ærede storsal! Mitt navn er Rawan, og jeg er medlem. Jeg har en liten oppdatering om resultatene fra Mat for Gaza. For dem som ikke fikk det med seg, var Mat for Gaza en innsamlingsaksjon der vi samlet inn 130 000 kroner til en konkret flyktningleir på Gazastripen.

Oppdateringen min er at pengene nå har nådd Gazastripen! De har begynt å handle inn blant annet vinterklær til flere barnefamilier. Jeg har fått masse bilder, og jeg gleder meg til å dele dem med dere.

Det jeg egentlig vil spørre salen om, og folk trenger ikke å svare nå, dere kan sende meg en e-post, komme og ta tak i meg eller eventuelt svare her, er at jeg får spørsmål om prioriteringer av pengebruken.

Det synes jeg er litt vanskelig å stå i. Jeg synes det er vanskelig å skulle bestemme hvilken familie som fortjener pengene mer. Hvilke familier skal man hjelpe, og hvilke innkjøp er viktigere?

Problemstillingen jeg står overfor akkurat nå, er at jeg har fått spørsmål om vi skal bruke en større del av pengene på å hjelpe en liten jente ut av Gaza, slik at hun kan få medisinsk hjelp, eller om vi skal forholde oss til det vi sa da vi samlet inn pengene, nemlig å hjelpe hele flyktningleiren.

Jeg synes det er vanskelig å skulle stå her i Norge, være så trygg og ha det så bra, og samtidig få lov til å bestemme over livet til noen andre. Så hvis noen vil hjelpe meg med det dilemmaet, setter jeg veldig stor pris på det. Takk!

5. Innledning fra Tor Grande

6. Innledning fra Styret

7. Spørsmål fra salen

Lars Henrik: Ærede storsal! Jeg heter Lars Henrik, og jeg er medlem. Jeg er student på Dragvoll, og for at campusen min skal ha nytte for meg, må jeg komme meg dit. Og for at forelesningene skal ha nytte for meg, må jeg faktisk komme meg dit i tide. Jeg ser jo på dagens løsning, med metrobusser som kreperer i kulda om vinteren, og som har sprengt kapasitet fra Moholt av, som en interessant løsning slik systemet er i dag.

Så jeg lurer egentlig på: Har dere snakket med AtB om hvordan kollektivløsningene skal se ut når alle sammen på en eller annen måte skal komme seg til Gløshaugen? Takk!

Amund: Ærede storsal! Mitt navn er Amun, og jeg er medlem. I tillegg til å være medlem på Samfundet er jeg også leder for Studenttinget NTNU, og er jo da relativt sentral i denne debatten.

Én ting må vi faktisk innrømme, og det er at studentene har massevis av muligheter for påvirkning inn mot campussamlingen. Studenttinget nevner et par dusin studenter til ulike arbeidsgrupper, delprosjektstyrer og andre prosjekter tilknyttet campussamlingen. Dette er vi evig takknemlige for i studentdemokratiet, og det skal vi ikke ta for gitt. Vi har også fått gjennom kjempemange ønsker, både i store saker, som at Hovedbygningen blir et attraktivt studentbygg, og helt ned til de små detaljene, som at det skal være timer på strømuttakene i linjeforeningskontorene, slik at de kan trakte kaffe og steke vafler. Det er de små detaljene som kan ha ganske mye å si, men som vi må stå på for.

Vi har også fått gjennom at det skal stå i byggeprogrammet at det skal være linjeforeningskontorer. Det skal heller ikke tas for gitt. At studentene har stor gjennomslagskraft gjennom representasjon i ulike arbeidsgrupper, er et faktum. Det gjenspeiles i byggeprogrammene vi har foran oss i dag. Her har NTNU vært ganske frempå, både som resultat av en genuin interesse fra institusjonens side for å inkludere sine nesten 44 000 studenter, men også takket være dyktige studentrepresentanter som gjennom flere år har stått på barrikadene for saker studentene mener er viktige.

Problemet ligger egentlig i ganske stor grad i det å nå ut til studentene, som også har blitt nevnt tidligere, og å synliggjøre mulighetene den jevne student har. Dette er ikke et problem Studenttinget erfarer alene. Det gjelder hele studentdemokratiet og resten av studentfrivilligheten.

Så spørsmålet mitt er egentlig: Hvordan kan NTNU tilrettelegge for å samarbeide med studentdemokratiet om å nå ut til studenter som ikke nødvendigvis kjenner til mulighetene som finnes i prosjektet, eller i studentdemokratiet for øvrig, selv om de kanskje har stor interesse av å engasjere seg? Takk!

Rawan: Ærede storsal! Mitt navn er fortsatt Rawan, og jeg er fortsatt medlem. I tillegg til å være medlem er jeg også nestleder i Velferdstinget.

Og angående det med fylkeskommunen: Vi skal ha et møte med fylkeskommunen om samkjørsel, så hvis noen har noe de vil ta opp, må dere gjerne snakke med Velferdstinget. Vi kan prøve å medvirke der.

Mitt spørsmål til Tor Grande handler om frivillighet. Trondheim er kjent for frivilligheten. Vi har en studentkultur som vi har bygget opp gjennom litt over 100 år, og byen vår scorer veldig positivt på studenttrivsel i SHoT-undersøkelsen. Hele 92 prosent av studentene trives her i byen. Likevel er det en bekymring, som også styret tok opp, knyttet til campussamlingen og prioriteringen av frivillighet. Det oppfattes som at frivilligheten blir nedprioritert, at våre sosiale møtearealer ikke anses som like viktige, og at behovet for disse møtearealene som en del av læringsmiljøet vårt blir nedprioritert i sin helhet. Og ja, det er stramme økonomiske tider, og det kommer det til å være en god stund.

Så mitt spørsmål er: Hva tenker NTNU om denne opplevelsen av nedprioritering? Og hva gjør NTNU for å prioritere studentene og sikre at behovene våre blir ivaretatt, særlig med tanke på identitetsarealer under campussamlingen?

Leah Sofie: Ærede storsal! Mitt navn er Lea Sofie, og jeg er medlem. Basert på dem som har vært her oppe til nå, er jeg bare én i rekken av ganske mange studenttillitsvalgte fra NTNU som kommer til å stå her oppe i dag.

I tillegg til å være tillitsvalgt sitter jeg også i styringsgruppa, eller de som har litt kontroll fra NTNUs side, på P5, altså Hovedbygningen. Det er den eneste styringsgruppa som har tre studenter, i motsetning til de andre som har to.

Så spørsmålet mitt er egentlig bare om du kan fortelle litt mer om hva som skal bli studentenes bygg i framtiden, og hva som er planen for Hovedbygningen, rett og slett. Takk!

8. Pause
9. Kunstnerisk innslag ved Ulrik og Kent
10. Kunstnerisk innslag ved TSS
11. Fortsettelse av spørsmål fra salen

Hans Henrik: Ærede storsal! Oi, det var mye lys. Mitt navn er Hans Henrik, og jeg er for så vidt medlem. Hvis jeg skal sitere Sanderson, som er han bak

3Blue1Brown: «The problem is not explanation, but motivation. And the most important form of motivation is social. And the most important form of social motivation comes from our peers.» Hele formålet med NTNU, og den særegne salgsvaren NTNU har, er kulturen.

Det finnes veldig mange gode videoer på internett og veldig mange andre gode universiteter i verden. Så det eneste særpreget NTNU kan ha, er en god studiekultur. Og det er jo formålet med campus også, at disse lokalene skal tilrettelegge for det. Jeg synes det har vært mange gode spørsmål hvor det har kommet opp reelle problemstillinger, men hvor man kanskje får et svar om at vi er litt låst. At NTNU har en rådgivende rolle overfor Statsbygg og Kunnskapsdepartementet, og at studentene dermed får en rådgivende rolle til en rådgivende rolle.

Mitt spørsmål er om NTNU burde hatt en mer sentral rolle eller maktposisjon i utformingen av campussamlingen, og eventuelt hvordan dette burde vært organisert i stedet. Ja, det er spørsmålet. Takk for meg!

Njål: Ærede storsal! Mitt navn er [uklart], og dette er faktisk min første gang på talerstolen! Til vanlig er jeg også så heldig å få lov til å være én av de to studentvalgte representantene i universitetsstyret. I stillingsinstruksen min heter det seg at jeg får lov til å være sjefen til rektor. Så Tor er vant til at jeg møter opp med litt kritiske spørsmål, og han slipper ikke unna her heller.

Under studietiden min, i breddeåret mitt, tok jeg saken i egne hender fordi jeg hadde lyst til å dyrke tverrfagligheten gjennom graden min. Det innebar at jeg det ene semesteret hadde en forelesning på Kalvskinnet på tirsdagene, deretter måtte jeg reise opp til Dragvoll, før jeg avsluttet med en forelesning på Gløshaugen. Som en ung og dum student uten månedskort hos AtB var dette stressende av flere grunner. Jeg er derfor veldig enig i campussamlingen som idé, og håper for all del at vi lykkes med å realisere muligheten til å utveksle kunnskap og ekspertise på tvers av fagområder, og ikke minst på tvers av studieprogrammer.

Men jeg ønsker å høre litt: Når vi er i 2040, hva mener du at vi absolutt må ha på plass for å kunne si at vi har lyktes? Vi har også vært inne på tidligere i dag at prosjektet har sine begrensninger, både når det gjelder hva rammene tilsier at prosjektet skal være, og økonomisk. Så hvis vi ser bort fra disse begrensningene, og det hadde vært litt mer frihet og finansieringen var på plass, hva skulle du ønske at vi kunne realisert da? Tenk gjerne stort! Takk!

Rawan: Takk for forrige spørsmål og svar. Jeg hører deg. Jeg hører at du bryr deg, og at du verdsetter frivilligheten. Likevel er jeg fortsatt bekymret.

Jeg er bekymret for fri stasjon. Jeg er bekymret for fri stasjon til Studentsamskipnaden. Samskipnaden er mye mer enn bare kantiner. De tilbyr psykisk helsehjelp og rådgivningstjenester. Nå skal Sit Psykisk helse ut av Moholt, og Sit Rådgivning skal ut av Gamle Kjemi. Det er ennå ikke satt av nye lokaler til fri stasjon. Jeg er også bekymret for fri stasjon til tverrfaglige foreninger som ikke har et fast fakultet som har ansvaret for dem.

Slik jeg har forstått det, er det fakultetene som skal betale intern leiepris for NTNUs linjeforeninger. Dermed er det instituttenes og fakultetenes ansvar å finne arealer og vurdere hva de har råd til. Men disse tverrfaglige foreningene har ikke nødvendigvis et fakultet de kan gå til og be om hjelp, eller som passer på at de faktisk får lokaler.

Så spørsmålet mitt har egentlig flere deler: Hvem har ansvaret for å sikre fri stasjon til Studentsamskipnaden, og hvem har ansvaret for å sikre fri stasjon til disse tverrfaglige foreningene? Jeg hører at du sier at NTNU ikke nedprioriterer frivilligheten. Men når det er stramme tider, når ting må kuttes og noe må nedprioriteres, hvem er det da som blir prioritert? Takk!

Jakob: Ærede storsal! Mitt navn er Jakob, og jeg er medlem. I tillegg til å være medlem er jeg styreleder i Studentsamskipnaden. Så jeg bryr meg også litt om hvordan campus ser ut i fremtiden.

En ting vi ennå ikke har funnet en løsning på, er idrettsbygget. Du nevnte det tidligere, Tor, at vi hadde et veldig godt samarbeid da vi bygde idrettsbygget på Dragvoll. Det er jeg helt enig i. Men det var i 1999. Det begynner å bli ganske lenge siden. Nå skal vi flytte fra Dragvoll, og studentene står uten et nytt idrettsbygg.

Dette er en skikkelig vanskelig problemstilling, fordi det er veldig lett å peke fingre når ingen har fått hovedansvaret. Det er ikke helt tydelig om det er vi som samskipnad, dere som universitet, eller hvilket departement som har ansvaret. Men jeg er litt lei av denne fingerpekingen. Jeg er litt lei av å være irritert på NTNU for ikke å fikse dette.

Så Tor, hvordan fikser vi dette? Hvordan får vi til dette idrettsbygget? Kan vi ikke bare finne en løsning? Kan vi heller tenke på hvilke steg vi må ta for å få realisert idrettsbygget? Hvor mange studenter er det som står på venteliste nå? 3000–4000 for å delta i idrett? Det er ganske mange studenter som står på venteliste. Dette er noe av det største vi kan gjøre for studentene i byen vår.

Så hvordan får vi det til, Tor?

Johanna: Ærede storsal! Jeg heter Johanna, og jeg er medlem. Dette er også min første gang på talerstolen! Jeg er også læringsmiljø- og politisk ansvarlig i Studenttinget ved NTNU, og jobber derfor en del med campussamlingen.

I byggeprogrammet til Eva Sivertsens hus er det foreslått en litteraturpub i bygget. Studenttinget NTNU mener at NTNU skal tilrettelegge for studentdrevne møteplasser på campus, med mulighet for skjenkebevilling, der studentene kan møtes i et trygt miljø de er glade i, med studenter på både rett og feil side av baren.

Universitetet i Bergen har et slikt areal som ofte blir brukt av studentene. Jeg lurer på om ikke et slikt areal på campus kunne bidratt til å få studentene tilbake på campus, og hva du tenker om det, Tor? Takk!

Haldis: Ærede storsal! Mitt navn er Halldis, og jeg er medlem. Jeg er også tillitsvalgt, og har vært involvert i studentdemokratiet i nesten fire år. I løpet av den tiden har jeg sett utviklingen som har skjedd, og arbeidet som har blitt gjort rundt campussamlingen.

Det er mye skepsis og bekymring blant studentene når det gjelder campussamlingen, og disse bekymringene er ikke uten grunn. Selv om det har vært god kommunikasjon med oss i studentdemokratiet om campussamlingen, utviklingen som har skjedd og arbeidet som har blitt gjort, har ikke denne informasjonen nådd resten av studentmassen.

Så det jeg lurer på, er: Hva er én ting du kan si for å gi studentene tillit? Alle studenter, ikke bare de som er på Gløshaugen, ikke bare de som kommer fra mer bærekraftige utdanninger, men alle studenter. Hva kan du si for å forsikre dem om at de blir ivaretatt i denne prosessen, og at det kommer til å bli gode løsninger?

Didrik: Ærede storsal! Jeg heter Didrik, og jeg er medlem. Jeg føyer meg også inn i rekken av tillitsvalgte som har vært oppe her i dag.

Tor nevner jo at det skal komme mye nytt læringsareal i campussamlingen, og det er jo bra. Men det jeg er redd for, og som flere også er bekymret for, er at det ikke blir nok til studentene. At det ikke vil være nok lesesalsplasser, grupperom hvor vi kan jobbe sammen, eller andre steder som gjør at vi faktisk kommer til campus. Og når KI nå er noe som kommer til å endre høyere utdanning, tenker jeg at det er enda viktigere å legge til rette for at studentene kommer til campus.

Men hvorfor skal studentene egentlig komme til campus dersom det ikke er plass til oss? Dersom det ikke er plass til å studere sammen, ta en pause

sammen eller delta i undervisning sammen? Deler du disse bekymringene, og hvordan bør vi utvikle campus videre etter campussamlingen? Takk!

Håvard: Ærede storsal! Mitt navn er Håvard, og jeg er medlem. Jeg er for øvrig også redaktør i Under Dusken, hvor vi har skrevet mye om campussamlingen. Men jeg har et veldig konkret spørsmål nå. Jeg er ikke så mye i forelesninger og sånn, men jeg er masse på campus likevel, spesielt i eksamensperioden.

Da sitter jeg ikke på lesesal, og jeg booker heller ikke grupperom, for de er alltid opptatt. Det jeg gjør, er å finne en sånn offentlig leseplass, hvor det er førstemann til mølla, og som er spredt rundt omkring på campus. Det gjør jeg fordi jeg og vennene mine liker å sitte sammen, og vi liker å ha muligheten til å prate med hverandre.

Så det jeg lurer på, er om det kommer til å bli flere eller færre slike plasser, og ikke minst om det blir flere eller færre tilhørende stikkontakter. Det er en sånn detalj som jeg tror fort blir glemt når man har det overordnede ansvaret for et så stort prosjekt, men som er ganske viktig likevel. Tusen takk!

Axel: Ærede storsal! Mitt navn er Aksel, og jeg er medlem. Kjære rektor, du har nevnt det, og mange her har tenkt det: Grensen har en helt enestående beliggenhet og et enestående potensial for byens frivillighet.

Jeg har en drøm om en studentfrivillighetslandsby mellom Hovedbygningen og Studentersamfundet. Selvfølgelig er gjesteforelesningsbygg hyggelige, men å samle hele frivilligheten på ett sted ville jo løst veldig mange av bekymringene vi har hørt så langt i dag. Grensen er et verneverdig område, og det må tas i bruk. NTNU sier selv at den største risikoen ved oppussing er at bruken er uavklart. Kilden er enten masterplanen eller vedlikeholds- og utviklingsplanen, det er jeg ikke helt sikker på.

Vel, vi er her, og vi er klare for å ta det i bruk! NTNU gikk med et driftsoverskudd i 2025 på cirka en halv milliard. Dette blir sikkert kostbart, det er jeg veldig klar over, men området kan absolutt brukes. Så kjære rektor, hva tenker du? Skal vi ta og gjøre denne drømmen virkelig? Tusen takk!

12. Eventuelt

Rawan: Ærede storsal! Mitt navn er fortsatt Rawan, og jeg er fortsatt medlem.

Jeg har nok stått på denne talerstolen flere ganger enn jeg selv kan telle. Jeg har delt meninger og oppdateringer, fremmet meningsytringer, delt noen tårer, og har vel snart min egen YouTube-samling av det, føler

jeg. Jeg har stilt spørsmål, og jeg har debattert. Og det er det jeg liker med denne talerstolen. At den er så lett tilgjengelig, og at den er åpen for alle perspektiver, uansett bakgrunn.

Jeg er veldig stolt av hvor åpent Samfundet er for hele frivilligheten, for studenter, tidligere studenter og tidligere medlemmer. Her i Det Runde Røde finner vi samhold, vi finner engasjement, og vi finner et «vi». Og i en verden som elsker å splitte oss inn i «oss» og «dem», har vi valgt å beholde «vi». Jeg er stolt av dette «vi-et», og jeg er evig takknemlig for å få lov til å være en del av det. Derfor står jeg her, litt ydmykt, og spør om å få muligheten til å lede dette «vi-et» neste år.

Jeg annonserer derfor mitt kandidatur til ledervalget 2027.

Takk!

Amund: Ærede storsal! Mitt navn er fortsatt Amund, og jeg er fortsatt medlem. Jeg er her for å fortelle at neste torsdag, 12. november, skal det velges nytt arbeidsutvalg for Studenttinget NTNU.

Studenttinget NTNU er jo NTNUs øverste studentdemokratiske organ. Har dere meninger om campussamlingen, studiehverdagen og så videre, er dette den beste arenaen å ta det opp i. Studenttingets arbeidsutvalg i Trondheim består av fire personer som jobber 100 prosent. Det er altså et honorert verv hvor man blir frikjøpt fra studiene.

Du kan stille til leder, internasjonalt ansvarlig, fagpolitisk ansvarlig eller læringsmiljøpolitisk ansvarlig. Dersom dette høres interessant ut, kan dere gjerne ta kontakt med Studenttinget NTNU eller med meg direkte.

Jeg håper å se noen engasjerte ansikter stille til valg der. Takk!

Ruth: Ærede storsal! Mitt navn er Ruth, jeg er medlem, og dette er min første gang på talerstolen! Jeg er en sliten figur akkurat nå, fordi i går kveld lanserte Fotogjengen sin nye nettside, foto.samfundet.no!

Så jeg hadde egentlig bare lyst til å komme hit og si at alle sammen burde sjekke den ut. Den er dritfin! Webberne i Fotogjengen er dritflinke, og nettsiden ser dritfin ut. Når du går inn på den, så sklir det bilder bortover fra 1958 og helt fram til i natt. Så det er bare å sjekke den ut!

Gjør som Ulrik på søndagsmorgen: Sjekk ut foto.samfundet.no og bli litt rørt. Takk!

Jakob: Ærede storsal! Mitt navn er fremdeles Jakob, og jeg er fremdeles medlem. For en stund siden var det en kronikk i Universitetsavisa som handlet om at studentpolitikken i stor grad er utilgjengelig for den jevne student. Jeg er egentlig ganske enig. Det er ganske få som vet om studentpolitikken.

I dag har veldig mange møtt opp og gått opp på talerstolen, så bare for å ta et lite steg mot å gjøre studentpolitikken mer tilgjengelig: Kom og snakk med oss! Vi er utrolig interesserte i å snakke mer om studentpolitikk.

Snakk med Amund der bak, som er studenttingsleder, dersom dere mener noe om NTNU og hva rektor og sånt gjør. Snakk med Rawan i Velferdstinget dersom dere mener noe om hvordan velferdstilbudet, det vil si buss og sånn, skal være. Kom og snakk med meg dersom dere mener Sit burde gjøre noe annerledes.

Vi er alle sammen bare studenter som har blitt valgt til å gjøre dette, og vi er sykt interesserte i å snakke mer om det. Så oppsøk oss!

Marianne: Ærede storsal! Jeg heter Marianne. Jeg er ikke medlem, men mor.

Så jeg vil bare takke Ingeborg for at jeg ble invitert hit i dag, til dette fantastiske stedet som dere bør være veldig stolte av. Jeg er veldig stolt av at du har engasjert deg i dette.

Og jeg er litt stolt av deg også, Håvard.

13. Kritikk av møtet

Amund: Ærede storsal! Mitt navn er fortsatt Amun, og medlemskapet mitt er fortsatt gyldig. Dette er litt flisespikkeri, men det har faktisk litt å si. Det handler om språket vi bruker om campussamlingen. For det heter faktisk campussamling, og ikke campussammenslåing.

Grunnen til at jeg har lyst til å ta dette opp under møtekritikk, er at ordet «campussammenslåing» legger litt for mye vekt på at man skal slå sammen, i hermetegn, Gløshaugen og Dragvoll.

Det er ikke det eneste prosjektet omhandler. Det undergraver egentlig litt, for eksempel, musikkmiljøet i Olavshallen som skal flytte til

Gløshaugen. Det undergraver også alle de andre miljøene som skal flytte til Gløshaugen.

Tanken er at campus i Trondheim skal samles på og rundt Gløshaugen, ikke at Dragvoll og Gløshaugen skal slås sammen. Så det har litt å si. Kan vi prøve å bruke det riktige språket og være litt oppmerksomme på det? Det er flisespikkeri, jeg er veldig klar over det, men jeg tror det gir en litt mer positiv vinkling å bruke det korrekte begrepet.

Så takk for det, og skryt til Samfundsstyret for at de har nailet det korrekt!

14. Møtet er hevet

Møtet er hevet 20:13